

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/2085 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2020. december 14.)**

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről szóló (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet módosításáról és helyesbítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽²⁾ a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó tevékenységekből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és jelentésére vonatkozó szabályokat állapít meg. Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet meghatározza többek között a biomasszából származó kibocsátás nyomon követésére vonatkozó szabályokat, amelyek összhangban állnak a biomassza felhasználására vonatkozó, a 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ megállapított szabályokkal. Az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 2021. július 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezi a 2009/28/EK irányelvet. Ezért indokolt összehangolni az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet biomasszából származó kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó rendelkezéseit az (EU) 2018/2001 irányelvben megállapított szabályokkal, különös tekintettel a vonatkozó fogalommeghatározásokra és a biomassza használatára vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarítási kritériumokra. Továbbá, mivel az (EU) 2018/2001 irányelv az energetikai célokra használt üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarítási kritériumokat állapít meg, az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet szerinti, a biomasszára vonatkozó fenntarthatósági kritériumokat csak a biomassza létesítményekben vagy repüléshez felhasznált bioüzemanyagként történő égetésekor kell alkalmazni. A jogbiztonság érdekében azt is tisztázni kell, hogy amennyiben az égetéshez felhasznált biomassza nem felel meg a fenntarthatósági és az üvegházhatásúgázki-bocsátás-megtakarítási kritériumoknak, széntartalmát fosszilis eredetű szénnek kell tekinteni.
- (2) Az (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ és az (EU) 2019/1842 bizottsági végrehajtási rendelet ⁽⁶⁾ értelmében a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkével összhangban ingyenes kiosztás iránti kérelmet benyújtó létesítmény üzemeltetője köteles a vonatkozó ellenőrzési rendelkezéseket az illetékes hatóság által jóváhagyandó nyomonkövetési módszertani tervbe foglalni. Az ingyenes kiosztást megszerző létesítmények nyomonkövetési terveiben további elemeket nem kell belefoglalni. Következésképpen a tagállamok számára a továbbiakban nem szükséges lehetőséget biztosítani arra, hogy ilyen elemeknek a nyomonkövetési tervbe történő belefoglalását írhatták elő.
- (3) A nyomonkövetési terv módosítására vonatkozó értesítés és az új módosított nyomonkövetési terv illetékes hatóság általi jóváhagyása közötti átmeneti szakaszban el kell kerülni a nyomonkövetés hiányosságait vagy egy kevésbé pontos módszertan alkalmazását. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy az átmeneti időszakban az adatgyűjtést mind az eredeti, mind a módosított nyomonkövetési terv alapján kell végezni, és mindkét nyomonkövetési eredményről nyilvántartást kell vezetni.

⁽¹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2019/331 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 19.) a kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztására vonatkozó uniós szintű átmeneti szabályoknak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 59., 2019.2.27., 8. o.).

⁽⁶⁾ A Bizottság (EU) 2019/1842 végrehajtási rendelete (2019. október 31.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának tevékenységiszint-változás miatti kiigazítására vonatkozó további rendelkezések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 282., 2019.11.4., 20. o.).

- (4) A gázhálózatba besajtolt, biogázt tartalmazó forrásanyagok pontos nyomon követésének biztosítása érdekében javítani kell és meg kell erősíteni a biogázzal kapcsolatos tevékenységre vonatkozó adatok meghatározásának szabályait. Közelebbről, a biomasszahányad meghatározásának az üzemeltető által ténylegesen vásárolt biogáztól kell függenie, és el kell kerülni az ugyanazon biogáz különböző felhasználók általi esetleges kétszeres beszámítását. A földgázhálózatból származó földgáz biomasszahányadának meghatározására szolgáló módszertan alkalmazásában szerzett tapasztalatok alapján a Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy felül kell-e vizsgálni e módszertant.
- (5) A repülőtereken jellemzően alkalmazott adminisztratív és gyakorlati eljárások miatt nehéz megbizonyosodni arról, hogy egy-egy tüzelőanyag-tételt mely légi járműre töltenek fel fizikailag. Mivel a légi közlekedési tüzelőanyagok műszaki előírásai egységesek, ezért helyénvaló egy a beszerzési adatokon alapuló nyomonkövetési megközelítést engedélyezni a bioüzemanyagok feltöltésére, feltéve, hogy teljesülnek az (EU) 2018/2001 irányelv 29., 30. és 31. cikkében megállapított vonatkozó követelmények.
- (6) A következtetesség érdekében az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó adatok kerekítését össze kell hangolni a hitelesített kibocsátásoknak a 2003/87/EK irányelv 19. cikkével összhangban létrehozott uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben történő kerekítésének módjával.
- (7) A meghatározott vegyes alapanyagokat használó üzemeltetők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében lehetőség szerint kerülni kell a főként karbonátok formájában előforduló szerves szén, valamint a szerves szén megkülönböztetését. Annak érdekében, hogy a közös laboratóriumi gyakorlat összhangban legyen a különböző forrásanyag-típusok terminológiájával, helyénvaló a szén minden formáját a technológiai kibocsátás szempontjából azonos megközelítésbe foglalni. Ezért lehetőség szerint engedélyezni kell az anyag teljes széntartalmának az elemzését az összes szerves szén és az összes szerves szén külön-külön történő kezelése helyett. Következésképpen a „szerves szén” helyett a „nem karbonátos szén” kifejezést kell használni a karbonátok kivételével a szén minden formájára.
- (8) Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület ötödik értékelő jelentése ⁽⁷⁾ új értékeket tartalmaz az üvegházhatású gázok globális felmelegedési potenciáljához. Az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerében alkalmazott globális felmelegedési potenciálját ezért hozzá kell igazítani ezekhez az értékekhez és más uniós jogi aktusokhoz.
- (9) Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet közzétételét követően hibát fedeztek fel a C₂F₆-kibocsátások meghatározására használt képletben. Ezt a hibát ki kell javítani.
- (10) A tagállamok kötelesek 2021. június 30-ig átültetni az (EU) 2018/2001 irányelvet. Mivel az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet szerinti nyomon követés és jelentéstétel naptári év alapján történik, az említett rendelet rendelkezéseinek az (EU) 2018/2001 irányelvhez való hozzáigazítását célzó módosításokat csak a következő jelentési időszak kezdetétől, vagyis 2022. január 1-jétől kell alkalmazni. A többi módosítás és a helyesbítés alkalmazása kezdőnapjának meg kell egyeznie az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet alkalmazásának kezdőnapjával, vagyis 2021. január 1-jével. Ennek megfelelően az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletnek a biomasszából származó CO₂-kibocsátásnak a 2009/28/EK irányelvvel összhangban történő nyomon követéséről és jelentéséről szóló meglévő rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell a 2021 évi kibocsátásokra.
- (11) Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani és helyesbíteni kell.
- (12) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az éghajlatváltozással foglalkozó bizottság véleményével,

(7) „Éghajlatváltozás 2013: Természettudományos alapok: Az I. munkacsoport hozzájárulása az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület ötödik értékelő jelentéséhez” (Climate Change 2013: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fifth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change), 8.A melléklet, 8.A.1. táblázat, „100 éves globális felmelegedési potenciál (GWP)” oszlop, 731. o.; elérhető a következő címen: <https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/>.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet módosításai

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 21. pont helyébe a következő szöveg lép:

„21. »biomassza«: a mezőgazdaságból, a növényi és állati eredetű anyagokat is beleértve, az erdőgazdálkodásból és a kapcsolódó iparágakból – többek között a halászatból és az akvakultúrából – származó, biológiai eredetű termékek, hulladékok és maradékanyagok biológiailag lebontható része, valamint a hulladék, többek között a biológiai eredetű ipari és települési hulladék biológiailag lebontható része”;

b) a szöveg a következő 21a–21e. ponttal egészül ki:

„21a. »biomasszából előállított üzemanyagok«: biomasszából előállított szilárd és gáz halmazállapotú üzemanyagok;

21b. »biogáz«: biomasszából előállított gáz halmazállapotú üzemanyagok;

21c. »hulladék«: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladék, kivéve az e fogalommeghatározásnak való megfelelés érdekében szándékosan módosított vagy szennyezett anyagokat;

21d. »maradékanyag«: olyan anyag, amely nem a feldolgozási eljárással közvetlenül előállítani szándékozott végtermék; ez az anyag nem a feldolgozási eljárás elsődleges célja, és az eljárást nem módosították szándékosan az ilyen anyag előállítása céljából;

21e. »mezőgazdasági, akvakultúra-, halászati és erdészeti maradékanyagok«: olyan maradékanyagok, amelyeket közvetlenül a mezőgazdaság, az akvakultúra, a halászat és az erdészet állít elő, és amelyek a kapcsolódó iparágakból vagy feldolgozási folyamatokból származó maradékanyagokat nem foglalják magukban;”;

c) a 23. pont helyébe a következő szöveg lép:

„23. »bioüzemanyagok«: a biomasszából előállított folyékony halmazállapotú, a közlekedésben használt üzemanyagok;”;

2. a 12. cikkben a (3) bekezdést el kell hagyni;

3. a 16. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Kétség esetén az üzemeltető vagy légitársaság-üzembentartó mind a módosított, mind pedig az eredeti nyomonkövetési tervet párhuzamosan felhasználva elvégez minden nyomon követést és jelentéstételt mindkét tervvel összhangban, és nyilvántartást vezet mindkét nyomonkövetési eredményről.”;

4. a 18. cikk (2) bekezdése a következő harmadik albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni, feltéve, hogy az üzemeltető rendelkezésére áll az égetésre használt bioüzemanyagok, folyékony bio-energiatárolók és biomasszából előállított üzemanyagok fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumaira vonatkozó információ.”;

5. a 19. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E cikk alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.”;

6. a 38. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A biomassza kibocsátási tényezője nulla. Ezen albekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.”;

c) az (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.”;

d) a cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az égetésre használt bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiahordozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak meg kell felelniük az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumoknak.

A hulladékból és – a mezőgazdasági, akvakultúrából származó, halászati és erdészeti maradékanyagoktól eltérő – maradékanyagokból előállított bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiahordozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak azonban csak az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (10) bekezdésben meghatározott kritériumnak kell megfelelniük. Ez az albekezdés azon hulladékokra és maradékanyagokra is vonatkozik, amelyeket a bioüzemanyaggá, folyékony bio-energiahordozóvá vagy biomasszából előállított üzemanyaggá való további átalakítás előtt valamilyen egyéb terméké dolgoznak fel.

A települési szilárd hulladékból előállított villamos energiára, fűtőenergiára és hűtőenergiára nem vonatkoznak az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (10) bekezdésében meghatározott kritériumok.

Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésben megállapított kritériumok a biomassza földrajzi eredetétől függetlenül alkalmazandók.

Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (10) bekezdése alkalmazandó a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének e) pontjában meghatározott létesítményekre.

Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésben megállapított kritériumoknak való megfelelést az említett irányelv 30. cikkével és 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban értékeli.

Amennyiben az égetéshez felhasznált biomassza nem felel meg e bekezdésnek, széntartalmát fosszilis eredetű szénnek tekintik.”;

7. a 39. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) és (2) bekezdéstől és a 30. cikktől eltérve az üzemeltető nem használ elemzéseket vagy a (2) bekezdés szerinti becslési módszereket olyan, a földgázhálózathoz származó földgáz biomasszahányadának a meghatározásához, amelyhez biogázt adnak.

Az üzemeltető a (4) bekezdésben meghatározott módszertant alkalmazva megállapíthatja, hogy a földgázhálózathoz származó földgáz bizonyos mennyisége biogáz.”;

b) a cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az üzemeltető meghatározhatja a biomasszahányadot azonos energiatartalmú biogáz vásárlási bizonylatainak segítségével, feltéve, hogy az üzemeltető az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítja, hogy:

a) ugyanazon biogázmennyiséget nem számítják be kétszer, különösen, hogy senki más nem állítja, hogy ő használta fel a megvásárolt biogázt, ideértve az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 12. bekezdésében meghatározott származási garancia nyilvánosságra hozatala révén;

b) az üzemeltető és a biogáz előállítója ugyanahhoz a gázhálózathoz csatlakozik.

Az e bekezdésnek való megfelelés igazolásához az üzemeltető felhasználhatja az egy vagy több tagállam által létrehozott adatbázisban rögzített, a biogáz-átadások nyomon követését lehetővé tévő adatokat.”;

8. a 43. cikk (4) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.”;

9. a 47. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni.”;

10. az 54. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„54. cikk

A bioüzemanyagokra vonatkozó különös rendelkezések

(1) Kevert tüzelőanyagok esetében a légijármű-üzembentartó a bioüzemanyag hiányát feltételezve alapértelmezett 100 %-os fosszilis hányadot alkalmaz, vagy a (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban határozza meg a bioüzemanyag-hányadot.

(2) Ha a bioüzemanyagokat fizikailag összekeverik a fosszilis tüzelőanyagokkal, és fizikailag azonosítható tételekben szállítják a légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó a 32–35. cikkel összhangban elemzéseket végezhet a biomasszahányad meghatározására, egy vonatkozó szabvány és a fenti cikkekben meghatározott analitikai módszerek alapján, feltéve, hogy az illetékes hatóság jóváhagyja a szóban forgó szabvány és analitikai módszerek használatát. Ha a légijármű-üzembentartó igazolja az illetékes hatóságnak, hogy az ilyen elemzések észszerűtlen költségekkel járnának vagy műszakilag nem megvalósíthatók, a légijármű-üzembentartó a bioüzemanyag-tartalom becslését a megvásárolt fosszilis tüzelőanyagok és bioüzemanyagok anyagmérlegére alapozhatja.

(3) Ha a megvásárolt bioüzemanyag-tételeket nem szállítják fizikailag egy adott légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó nem használ elemzéseket a felhasznált tüzelőanyagok biomasszahányadának meghatározásához.

A légijármű-üzembentartó meghatározhatja a biomasszahányadot azonos energiatartalmú biogáz vásárlási bizonylatainak segítségével, feltéve, hogy a légijármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítja, hogy ugyanazon biogázmennyiséget nem számítják be kétszer, különösen, hogy senki más nem állítja, hogy ő használta fel a megvásárolt biogázt.

A második albekezdésben említett követelményeknek való megfelelés igazolásához az üzemeltető felhasználhatja az (EU) 2018/2001 irányelv 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban létrehozott uniós adatbázisban rögzített adatokat.

(4) A bioüzemanyag kibocsátási tényezője nulla.

E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését kell alkalmazni a bioüzemanyagok légijármű-üzembentartók általi elégetésére.”;

11. a 72. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A CO₂, N₂O és a perfluor-szénhidrogén üvegházhatású gázok éves összkibocsátást tonna CO₂ vagy CO_{2(e)} mértékegységben, egész tonnára kerekítve kell megadni. A létesítmény teljes éves kibocsátását a CO₂, N₂O és perfluor-szénhidrogének kerekített értékeinek összegeként kell kiszámítani.”;

12. az I. és a X. melléklet e rendelet I. mellékletének megfelelően módosul;

13. a II., a IV. és a VI. melléklet e rendelet II. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet helyesbítése

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet IV. melléklete 8. szakaszának B. alszakaszában a „B. számítási módszer – Túlfeszültségmódszer” részt a következőképpen kell helyesbíteni:

1. a „C₂F₆-kibocsátás [t] = CF₄-kibocsátás × F_{CF2F6}” képlet helyébe a „C₂F₆-kibocsátás [t] = CF₄-kibocsátás × F_{C2F6}” képlet lép;
2. az „F_{CF2F6} = a C₂F₆ relatív mennyiségét kifejező tömegarány (t C₂F₆/t CF₄)” meghatározás helyébe az „F_{C2F6} = a C₂F₆ relatív mennyiségét kifejező tömegarány (t C₂F₆/t CF₄)” meghatározás lép.

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikket 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Az 1. cikk 1., 4–10. és 12. pontját azonban 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. december 14-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

I. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet I. és X. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. szakasz a következő 8. és 9. ponttal egészül ki:

„8. adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a biomassza-forrásanyagok megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének;

9. adott esetben a biogázmenntiségeknek vásárlási bizonylatok alapján, a 39. cikk (4) bekezdésével összhangban történő meghatározásához használt eljárás leírása.”;

b) a 2. szakasz 2. pontja a következő f) és g) ponttal egészül ki:

„f) adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a bioüzemanyagok megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének;

g) adott esetben a bioüzemanyag-mennyiségeknek vásárlási bizonylatok alapján, az 54. cikk (3) bekezdésével összhangban történő meghatározásához használt eljárás leírása.”;

2. a X. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. szakasz 6. pontjában az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a t CO_{2(e)}-ben kifejezett összkibocsátás, beleértve a 38. cikk (5) bekezdésének meg nem felelő biomassza-forrásanyagokból származó CO₂-t.”;

b) az 1. szakasz 8. pontjában a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az elégetett folyékony biomassza-tüzelőanyagok és folyékony bio-energiatárolók kibocsátása, mennyisége és energiatartalma, t-ben és TJ-ben kifejezve, valamint információ arról, hogy az ilyen biomassza-tüzelőanyagok és folyékony bio-energiatárolók megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének.”;

c) a 2. szakasz a következőképpen módosul:

1. a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. a CO₂ összkibocsátás tonna CO₂-ben kifejezve, az indulási és érkezési tagállamra lebontva, beleértve a 38. cikk (5) bekezdésének meg nem felelő bioüzemanyagokból származó CO₂-t.”;

2. a 12. pont helyébe a következő szöveg lép:

„12. kísérő adatok:

a) a jelentési évben felhasznált biomassza mennyisége (tonnában vagy m³-ben) tüzelőanyag-típusonkénti bontásban, valamint hogy a bioüzemanyagok megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének;

b) a bioüzemanyagok és az alternatív tüzelőanyagok fűtőértéke.”.

II. MELLÉKLET

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet II., IV. és VI. melléklete a következőképpen módosul:

1. a II. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2. szakasz első bekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a CO₂ kibocsátást okozó tüzelőanyagokat vagy éghető anyagokat technológiai alapanyagként használják, e melléklet 4. szakaszát kell alkalmazni.”;

b) a 4. szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„4. **A TECHNOLÓGIAI CO₂-KIBOCSÁTÁS SZÁMÍTÁSI TÉNYEZŐIRE VONATKOZÓ MEGHATÁROZÁSI SZINTEK MEGHATÁROZÁSA**

Minden olyan CO₂-kibocsátásra, különösen a karbonátok bomlásából és a szenet nem karbonát formájában tartalmazó technológiai alapanyagokból – ideértve a karbamidot, a kokszt, a grafitot – származó kibocsátásra, amelyet a 24. cikk (2) bekezdése szerinti szabványos módszer segítségével követnek nyomon, a vonatkozó számítási tényezőkre ebben a szakaszban megállapított meghatározási szinteket kell alkalmazni.

Szervetlen és szerves szénformákat tartalmazó vegyes anyagok esetén az üzemeltető választhat:

- a vegyes anyag teljes előzetes kibocsátási tényezőjét a teljes széntartalom elemzésével, valamint egy konverziós tényező és – adott esetben – a biomasszahányad és az ehhez a teljes széntartalomhoz kapcsolódó fűtőérték alkalmazásával határozza meg, vagy
- a szerves és szervetlen tartalmakat külön-külön határozza meg, és két külön forrásanyagként kezeli azokat.

A karbonátok bomlásából származó kibocsátások esetében az üzemeltető minden egyes forrásanyaghoz a következő módszerek egyikét választhatja:

- a) **A. módszer** (a belépő anyagok alapján): A kibocsátási tényező, a konverziós tényező és a tevékenységre vonatkozó adatok a folyamatba belépő anyag mennyiségéhez kapcsolódnak.
- b) **B. módszer** (a kilépő anyagok alapján): A kibocsátási tényező, a konverziós tényező és a tevékenységre vonatkozó adatok a folyamatból kilépő anyag mennyiségéhez kapcsolódnak.

Egyéb technológiai CO₂-kibocsátások esetében az üzemeltető csak az A. módszert alkalmazza.

4.1. **Az A. módszert alkalmazó kibocsátási tényezők meghatározási szintjei:**

1. meghatározási szint: Az üzemeltető az alábbiak egyikét alkalmazza:

- a) karbonátok bomlása esetén a VI. melléklet 2. szakaszának 2. táblázatában, egyéb technológiai alapanyagok esetében pedig az 1., 4. vagy 5. táblázatban felsorolt standard tényezők;
- b) a 31. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerinti egyéb állandó értékek, ha a VI. mellékletben nincs alkalmazható érték.

2. meghatározási szint: Az üzemeltető a 31. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontja szerinti országspecifikus kibocsátási tényezőt vagy a 31. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti értékeket alkalmazza.

3. meghatározási szint: Az üzemeltető a kibocsátási tényezőt a 32–35. cikkel összhangban határozza meg. Adott esetben a VI. melléklet 2. szakaszában felsorolt sztöchiometriai arányokat kell használni az összetételre vonatkozó adatok kibocsátási tényezőkre történő átszámításához.

4.2. **Az A. módszert alkalmazó konverziós tényezők meghatározási szintjei:**

1. meghatározási szint: Konverziós tényezőként 1 használandó.

2. meghatározási szint: A folyamatból távozó karbonátok és más széntartalmú anyagok figyelembevételét 0 és 1 közötti értéket felvevő konverziós tényező biztosítja. Az üzemeltető teljes átalakulást tételezhet fel egy vagy több belépő anyagnál, és az átalakulatlan anyagokat vagy más széntartalmú anyagokat a fennmaradó belépő anyagokhoz rendelheti. A termékek lényeges kémiai paramétereinek kiegészítő meghatározását a 32–35. cikk szerint kell elvégezni.

4.3. A B. módszert alkalmazó kibocsátási tényezők meghatározási szintjei:

1. meghatározási szint: Az üzemeltető az alábbiak egyikét alkalmazza:

- a) a VI. melléklet 2. szakaszának 3. táblázatában felsorolt standard tényezők;
- b) a 31. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerinti egyéb állandó értékek, ha a VI. mellékletben nincs alkalmazható érték.

2. meghatározási szint: Az üzemeltető a 31. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontja szerinti országspecifikus kibocsátási tényezőt vagy a 31. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerinti értékeket alkalmazza.

3. meghatározási szint: Az üzemeltető a kibocsátási tényezőt a 32–35. cikkel összhangban határozza meg. A VI. melléklet 2. szakaszának 3. táblázatában szereplő sztöchiometriai arányok használandók az összetéti adatok kibocsátási tényezőkre történő átváltásához, feltételezve, hogy az összes érintett fémoxid a vonatkozó karbonátokból származott. E célból az üzemeltetőnek figyelembe kell vennie legalább a CaO-t és az MgO-t, valamint igazolnia kell az illetékes hatóságnak, hogy a nyersanyagban mely további fémoxidok kapcsolódnak karbonátokhoz.

4.4. A B. módszert alkalmazó konverziós tényezők meghatározási szintjei:

1. meghatározási szint: Konverziós tényezőként 1 használandó.

2. meghatározási szint: Az adott fémek nem karbonátos összetevőinek nyersanyagokban, ideértve a recirkulált porban vagy pernyében, vagy más, már kalcinált anyagokban lévő mennyiségét 0 és 1 közötti értékű konverziós tényezőkkel kell figyelembe venni, ahol az 1 annak felel meg, amikor a nyersanyagban lévő karbonátok teljes mértékben átalakulnak oxidokká. A technológiai alapanyagok lényeges kémiai paramétereinek kiegészítő meghatározását a 32–35. cikk szerint kell elvégezni.

4.5. A fűtőérték (NCV) meghatározási szintjei

Adott esetben az üzemeltető az e melléklet 2.2. szakaszában megállapított meghatározási szintek alkalmazásával határozza meg a technológiai alapanyag fűtőértékét. A fűtőértéket nem tekintik relevánsnak a csekély jelentőségű forrásanyagok esetében, vagy ha az anyag önmagában, más tüzelőanyagok hozzáadása nélkül nem éghető. Kétség esetén az üzemeltető az illetékes hatóságtól kéri annak megerősítését, hogy nyomon kell-e követni és kell-e jelteni a fűtőértéket.

4.6. A biomasszahányad meghatározási szintjei

Adott esetben az üzemeltető az e melléklet 2.4. szakaszában megállapított meghatározási szintek alkalmazásával határozza meg a technológiai alapanyag által tartalmazott szén biomasszahányadát.”;

c) az 5. szakaszt el kell hagyni;

2. a IV. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. szakasz C.2. alszakaszában az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A II. melléklet 4. szakaszától eltérve, a füstgázáram mosásához használt karbamidból származó technológiai CO₂-kibocsátást a 24. cikk (2) bekezdése szerint kell kiszámítani az alábbi meghatározási szintek alkalmazásával.”;

b) a 4. szakaszban a B. alszakasz helyébe a következő szöveg lép:

„B. Egyedi nyomonkövetési szabályok

A fémércpörkölésből, -szinterelésből vagy -pelletezésből származó kibocsátás nyomon követése esetén az üzemeltető választhat, hogy a 25. cikknek és a II. melléklet 3. szakaszának megfelelően anyagmérleget használ, vagy hogy a 24. cikknek és a II. melléklet 2. és 4. szakaszának megfelelően a szabványos módszert alkalmazza.”;

c) a 9. szakasz a következőképpen módosul:

1. az A. alszakasz helyébe a következő szöveg lép:

„A. Alkalmazási kör

Az üzemeltető legalább a CO₂-kibocsátás következő potenciális forrásait veszi figyelembe: a nyersanyagokban található mészkalcinálása, forgókemencék hagyományos fosszilis tüzelőanyagai, forgókemence alternatív fosszilis alapú tüzelőanyagai és nyersanyagai, forgókemence biomassza-tüzelőanyagai (biomassza-hulladékok), nem forgókemencében használt tüzelőanyagok, mész és pala nem karbonátos széntartalma és füstgázmosáshoz használt nyersanyagok.”;

2. a B. alszakaszban a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A folyamat során eltávolított porral és a nyersanyagokban lévő nem karbonátos szénrel kapcsolatos CO₂-kibocsátást az e szakasza C. és D. alszakaszának megfelelően kell hozzáadni.”;

3. a D. alszakaszban a második és harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A II. melléklet 4. szakaszától eltérve a kibocsátási tényezőre az alábbi meghatározási szinteket kell alkalmazni:

1. meghatározási szint: Az adott nyersanyagban a nem karbonátos szén mennyiségét az ipari legjobb gyakorlatról szóló iránymutatások szerint kell megbecsülni.

2. meghatározási szint: Az adott nyersanyagban a nem karbonátos szén mennyiségét a 32–35. cikk rendelkezései szerint legalább évente meg kell határozni.

A II. melléklet 4. szakaszától eltérve a konverziós tényezőre az alábbi meghatározási szinteket kell alkalmazni:

1. meghatározási szint: Konverziós tényezőként 1 használandó.

2. meghatározási szint: A konverziós tényezőt a legjobb ipari gyakorlat alkalmazásával kell kiszámítani.”;

d) a 10. szakasz a következőképpen módosul:

1. a B. alszakaszban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az égetésből származó kibocsátást e melléklet 1. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A nyersanyagokból származó technológiai kibocsátást a II. melléklet 4. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A kalcium- és magnézium-karbonátokat mindig figyelembe kell venni. A nyersanyagban található más karbonátokat és nem karbonátos szenet is figyelembe kell venni, amennyiben azok a kibocsátások kiszámításához relevánsak.”;

2. a melléklet a következő C. alszakasszal egészül ki:

„C. A nyersanyagokban lévő nem karbonátos szénből származó kibocsátás

Az üzemeltető a 24. cikk (2) bekezdésének megfelelően határozza meg a forgókemencében legalább a mészköben, palában vagy alternatív nyersanyagban lévő nem karbonátos szénből származó kibocsátást.

A II. melléklet 4. szakaszától eltérve a kibocsátási tényezőre az alábbi meghatározási szinteket kell alkalmazni:

1. meghatározási szint: Az adott nyersanyagban a nem karbonátos szén mennyiségét az ipari legjobb gyakorlatról szóló iránymutatások szerint kell megbecsülni.

2. meghatározási szint: Az adott nyersanyagban a nem karbonátos szén mennyiségét a 32–35. cikk rendelkezései szerint legalább évente meg kell határozni.

A II. melléklet 4. szakaszától eltérve a konverziós tényezőre az alábbi meghatározási szinteket kell alkalmazni:

1. meghatározási szint: Konverziós tényezőként 1 használandó.

2. meghatározási szint: A konverziós tényezőt a legjobb ipari gyakorlat alkalmazásával kell kiszámítani.”;

- e) a 11. szakasz B. alszakaszában az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az égetésből (ideértve a füstgázmosást) származó kibocsátást e melléklet 1. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A nyersanyagokból származó technológiai kibocsátást a II. melléklet 4. szakaszával összhangban kell nyomon követni. Legalább a következő karbonátokat kell figyelembe venni: CaCO_3 , MgCO_3 , Na_2CO_3 , NaHCO_3 , BaCO_3 , Li_2CO_3 , K_2CO_3 és SrCO_3 . Kizárólag az A. módszer alkalmazható. A más technológiai alapanyagokból – ideértve a kokszt, a grafitot és a szénport – származó kibocsátást a II. melléklet 4. szakaszával összhangban kell nyomon követni.”;

- f) a 12. szakasz a következőképpen módosul:

1. az A. alszakasz helyébe a következő szöveg lép:

„A. Alkalmazási kör

Az üzemeltető legalább a CO_2 -kibocsátás következő potenciális forrásait veszi figyelembe: a forgókemencék tüzelőanyagai, a nyersanyagban található mészkő/dolomit és más karbonátok kalcinálása, a légszennyezők redukálása és füstgázok másféle tisztítására szolgáló mészkő és más karbonátok, porozitásnövelő fosszilis/bioalapú adalékok, ideértve a polisztirolt, a papírgyártási maradékanyagokat vagy fűrészport, nem karbonátos széntartalom az agyagban és más nyersanyagokban.”;

2. a B. alszakaszban az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az égetésből (ideértve a füstgázmosást) származó kibocsátást e melléklet 1. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A nyersliszt alkotórészeiből és adalékanyagokból származó technológiai kibocsátást a II. melléklet 4. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A tisztított vagy szintetikus agyagból készülő kerámiák esetében az üzemeltető alkalmazhatja az A. vagy a B. módszert is. Az üzemeltető az A. számítási módszert használja előkezeletlen agyagból vagy bármilyen más olyan agyagból vagy adalékokból készült kerámiatermékek esetében, amelyek jelentős mértékben tartalmaznak nem karbonátos szenet. A kalcium-karbonátokat mindig figyelembe kell venni. A nyersanyagban található más karbonátokat és nem karbonátos szenet is figyelembe kell venni, amennyiben azok a kibocsátások kiszámításához relevánsak.”;

3. a VI. melléklet 6. táblázata helyébe a következő táblázat lép:

„6. táblázat

Globális felmelegedési potenciál

Gáz	Globális felmelegedési potenciál
N_2O	265 t $\text{CO}_{2(\text{e})}$ /t N_2O
CF_4	6 630 t $\text{CO}_{2(\text{e})}$ /t CF_4
C_2F_6	11 100 t $\text{CO}_{2(\text{e})}$ /t C_2F_6 ”